

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

717. An resignatio facta post privationem, ubi certò constat eam factam sine vi & metu, valeat, & nequeat rescindi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

er facta per spoliatorem. Paris. n. 107. citans Sarn. de triennali. q. 39. Felin. in c. olim num. 11. de rescrip. Rotam decis. 19. de restit. spol. in novis &c. sic etiam tradit Lott. loc. cit. n. 104. ubi: Simultaneæ confessionis, nempe factæ à resignante, & resignatario de possessione resignantis operari potest respectu tituli, & coloris illius, ita, ut probato primo extremo, non possit resignatarius excipere de defectu tituli colorati respectu probationis possessionis, etsi secus sit quod ad effectum adjudicationis in petitorio, ut Lott. nu. 105. dicens, sic distinxisse Rotam decis. 19. de restit. spol. in novis. Tertio ex probatione diuturnæ possessionis. Paris. n. 108. citans Abb. Butr. & AA. communiter in cit. c. in literis; quia ex longa possessione beneficii oritur præsumptio ingressus Canonici, Paris. nu. 109. citans Roman. conf. 117. in fine; sufficit autem possessio decem annorum. Paris. nu. 111. citans Felin. in c. illud. n. 6. de præsump. Anchar. conf. 117. in fine. & alios. Et sic longo tempore reputatus Clericus, & existens in quali possessione beneficii, etiam curati, habet intentionem fundatam, licet non habeat literas Ordinum, & præsumitur ordinatus. Paris. nu. 112. citans Hof. Butr. Abb. & DD. communiter in cit. c. illud. de præsump. Sic ei, qui per 30. annos possedit beneficium, præsumitur facta collatio, licet non habeat literas collationis, Paris. nu. 113. juxta eisdem AA. ll. cit. Decium. conf. 118. n. 2. Reputaturque tunc calumnia facta petitoris petentis literas. Paris. nu. 114. citans Gemin. in c. si Judex. §. ult. nu. 4. de sent. excom. in 6. testans, licet responsum à S. Congregat. Episcoporum in Nolensi visitat. Quarto probatur color & titulus ex testimonio de auditu à spoliato, qui possidebat. Paris. n. 116. citans Bellamer. decis. 455. in fine. Felin. in c. ex parte. de restit. spol. Rotam decis. 8. eod. tit. in novis &c. Quinto probatur coloratus titulus ad favorem resignatarii agentis super spolio ex narrativa resignationis facta in literis expeditis continentibus reservationem certæ pensionis ad favorem resignantis. Paris. nu. 117. citans Sarn. de triennali. q. 39. in fine. testantem sic resolutum, à Rota. Atque ita ad hunc colorem probandum sufficit probatio levis. Paris. nu. 118. citans Mascard. de probat. concl. 1322. n. 1. cum etiam probetur ex institutione, etiam non confitendo de præsentatione. Paris. n. 119. ex Rebuff. de pacif. poss. n. 32. Quin & per expectativam. Paris. nu. 121. ex Sarn. de triennali. q. 24. nu. 4. restante, sic sæpe decisum à Rota. Unde jam inferitur, si ad restitutionem spoliati in beneficiis requiratur probatio tituli, non esse dandam restitutionem ei, qui beneficium possidere non potuit, nec potest; cum clare & notorie constet de jure non petentis, & frustra tractetur de possessione cum eo, qui possidere non potuit nec potest. Paris. nu. 123. & 124. id pluribus. seq. n. exemplificans, v. g. in laico intruso, excommunicato, & ut habet n. 137. in omnibus casibus, in quibus constaret de notorio defectu proprietatis; et quod in his casibus non est spoliato concedenda restitutio ad beneficium, pro quo citat Cravert. conf. 190. n. 8. Menoch. de remed. recup. possess. remed. 15. num. 438. Mascard. de prob. concl. 1326. &c. Item in omnibus casibus, in quibus objicitur alicui, quod ipse jure privaretur dominio, & possessione; et quod, cum ipse jure sit privatus, non dicatur posse possidere, juxta gl. in c. quo jure. d. 8. ut habet Paris. nu. 138. & 139. citans Menoch. ubi ante nu. 330. P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Abb. in c. item cum quis. n. 9. & 10. de restit. spoliat. & plures alios.

Questio 716. An resignatio facta post spoliationem coram Iudice competente valeat, ita ut in eo casu restitutio non debeat?

Respondeo affirmativè. Castrop. cit. §. 5. nu. 7. Azor. cit. c. 26. q. 7. Paris. l. 13. q. 5. n. 21. citantes Abb. in c. sollicitè. de restit. spol. n. 10. Rebuff. in pr. tit. de vi in resign. contra Menoch. de recup. poss. remed. 1. n. 277. motum hac ratione, quod resignatio fieri non possit nisi, in manibus Papæ, Episcopi, aut alterius Superioris. Siquidem auctoritas judicis de causa cognoscentis pergat, & excludit omnem suspensionem violentiæ, & metus. AA. iidem, uti & Card. Paris. conf. 96. nu. 39. vol. 1. Bartol. in l. frater à fratre. nu. 51. ff. de condit. indeb. & alii apud Paris. loc. cit. nu. 22. qui etiam nu. 25. respondet ad rationem Menochii; quod iudex ratione causæ coram ipso pendens dicatur Superior, cum habeat jurisdictionem, quodque auditor Rotæ possit recipere cessionem litis & causæ coram eo pendens.

Questio 717. An resignatio facta post privationem, ubi certò constat eam factam sine vi & metu, valeat, & nequeat rescindi?

Respondeo affirmativè. Azor. loc. cit. Paris. cit. q. 5. num. 8. citans Abb. in cit. c. sollicitè. Menoch. de recuperand. poss. remed. 1. n. 267. & 276. ac dicens communem, quamvis Paris. nu. 33. dicat, Rotam in Abulensi. 29. Decemb. 1557. in contrarium firmasse, nempe dandam restitutionem non obstante quacunque resignatione, etiam spontaneâ postea securâ, et quod non videatur renunciatum actioni spolii, nisi expresse dicatur secundum stylum Rotæ: quin & expresse ait Paris. n. 35. hanc ipsam Rotæ decis. de plano procedere, seu concedendam restitutionem non obstante resignatione quacunque etiam spontaneâ, quoties resignatio facta fuit in favorem illius, qui spoliavit; secus, si facta in favorem alterius ex aliqua causa, v. g. quia resignans senex, vel non potest, vel non vult litigare &c. De cetero ratio responsionis est, quod resignatio spontanea sit valida, & apparente veritate de non metu & violentia, cesset præsumptio metus & violentiæ; idque argumento cit. c. sollicitè. ubi dum ait Papa, non esse verisimile aliquem sponte renunciare post spoliium, satis indicat, quod si contrarium appareat, cesset dicta præsumptio. Paris. à nu. 29. dixi, ubi constat resignationem post spoliationem factam sine metu, & violentia; nam in dubio, resignatumne sit sponte, nec ne, non præsumitur resignatio post spoliium facta sponte. Azor. loc. cit. Paris. num. 36. et quod actus præsumatur factus ob causam, quæ præcesserit. Paris. ibid. ex Barbat. conf. 11. col. 6. in fine. l. 2.

Questio 718. An teneat resignatio facta post spoliium per Procuratorem ad resignandum constitutum sponte ante spoliationem?

Respondeo affirmativè. Castrop. Azor. ll. cit. Paris. cit. q. 5. nu. 37. citantes Menoch. ubi ante. remed. 1. num. 272. Abb. in c. sollicitè. nu. 11. & ibi AA. communiter. Dum enim sponte & liberè ante spoliationem fuit constitutus Procurator, ad